تحلیل

آسیا؛ میدان رقابت چین و آمریکا

مواضع اخیر رؤسای جمهوری آمریکا و چین در قبال کشورهایی که همسو با آنها گام برنمی‌دارند، قدرت‌های میانه را وادار به اتخاذ رویکردی جدید در روابط بین‌الملل در زمینه‌های سیاسی و اقتصادی کرده است. بازداشت نیکلاس مادورو به دست دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا و بحث‌های مربوط به حملات نظامی در خاورمیانه و اقدام چین علیه کشتی‌های فیلیپین در دریای جنوبی چین و هشدار مداوم به تایوان، نشانگر این است که هر دو ابرقدرت در حال آزمایش محدودیت‌های نظم بین‌المللی مبتنی بر قانون هستند. برای دهه‌ها، این منطقه به یک فرمول ساده متکی بوده است: چین برای رشد اقتصادی و ایالات متحده برای امنیت. این معامله، زیربنای نسلی از امنیت و رفاه بود و به کشورها اجازه داد با افزایش درآمدها و استانداردهای زندگی، بر موج جهانی‌شدن سوار شوند. اما میزان کارایی این ایده‌ها، به‌ویژه برای کشورهای کوچک‌تر و متوسط که از نظر اقتصادی یا نظامی، قدرت ابرقدرت‌ها را ندارند، رو به کاهش است. مارک کارنی، نخست‌وزیر کانادا، در مواجهه با تردیدهای ترامپ درمورد توافق تجاری‌شان، هفته گذشته در پکن با شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین، دیدار کرد و طرفین توافق کردند روابط را بازسازی کنند و موانع وارداتی از جمله تعرفه‌ها بر خودروهای برقی چینی را کاهش دهند. کارنی در اولین سفر یک رهبر کانادایی در هشت سال گذشته، به «نظم نوین جهانی» اشاره کرد؛ اشاره‌ای به اینکه چگونه دولت ترامپ هنجارهای بین‌المللی را زیر پا گذاشته است.

چنین دیدگاهی در آسیا بارها دیده شده است. لی هسین لونگ، وزیر ارشد سنگاپور، در گفت‌وگو با بلومبرگ به‌تازگی هشدار داد تمایل واشنگتن برای اقدام یک‌جانبه باید کشورهای کوچک‌تر را در همه‌جا نگران کند. این نخست‌وزیر سابق به‌تازگی در یک رویداد اندیشکده منطقه‌ای، اذعان کرد ونزوئلا چالش‌های داخلی جدی دارد، اما این مسئله اقدامات آمریکا را توجیه نمی‌کند. لی گفت: «از دیدگاه یک کشور کوچک، اگر دنیا این‌گونه کار کند، ما مشکل خواهیم داشت». قتل رنه نیکول گود در مینیاپولیس به دست یک مأمور اداره مهاجرت و گمرک، باعث مقایسه‌های ناخوشایندی با چین شده است؛ کشوری که علیه شهروندان خود از زور استفاده کرده، در عبورومرور کشتی‌ها در آب‌های بین‌المللی مداخله کرده و مدت‌هاست که مورد انتقاد بین‌المللی و اغلب از سوی خود واشنگتن قرار گرفته است.

اریک اولاندر، یکی از بنیان‌گذاران پروژه چاینا گلوبال ساوث -اندیشکده‌ای که به بررسی مشارکت چین در آسیا-اقیانوسیه، آفریقا، آمریکای لاتین، خاورمیانه و آسیای مرکزی می‌پردازد- خاطرنشان می‌کند این سخت‌گیری برای قدرت‌های متوسط و کوچک‌تر که مدت‌هاست به ثبات آمریکایی عادت دارند، یک معضل استراتژیک ایجاد کرده است. او افزود: «ترامپ همه چیز را وارونه و دولت‌های منطقه را شوکه کرده است. اما این کشورها عمل‌گرا نیز هستند. آنها واشنگتن و پکن را به عنوان گزینه‌های دوگانه نمی‌بینند و به چین نه به عنوان یک متحد یا یک تهدید، بلکه به عنوان یک فرصت اقتصادی نگاه می‌کنند».

این احساس در شاخص قدرت آسیا در سال ۲۰۲۵ که از طرف مؤسسه لووی مستقر در سیدنی منتشر شد و نفوذ یک کشور را در ابعاد نظامی، اقتصادی، دیپلماتیک و فرهنگی اندازه‌گیری می‌کند، نیز تکرار می‌شود. این مؤسسه سال گذشته میلادی، همچنان ایالات متحده را به عنوان قدرتمندترین کشور آسیا رتبه‌بندی کرد، اما اختلاف آن با چین به کمترین میزان خود از سال ۲۰۲۰ رسید.

دلیل اصلی؟ نبود اطمینان درمورد رویکرد ترامپ به آسیا و تعرفه‌های او، حتی با وجود اینکه اقتصادهای منطقه‌ای تا حد زیادی تابع آن بودند. در همین حال، چین همچنان به گسترش قابلیت‌های نظامی خود ادامه می‌دهد و به نظر می‌رسد در پاسخ به زورگویی اقتصادی آمریکا، به تعرفه‌ها و کنترل‌های صادراتی خود، مطمئن است.

با این حال، تردیدهای درخورتوجهی درمورد نیت چین وجود دارد. الگوی رفتار قهرآمیز پکن، از کوبیدن و آب‌پاشی به کشتی‌های خارجی در آب‌های مورد مناقشه گرفته تا تلافی اقتصادی علیه کشورهایی که از ترجیحات سیاسی آن سرپیچی می‌کنند، نگرانی‌ها درمورد احترام این کشور به هنجارهای بین‌المللی را تقویت کرده است. بسیاری از دولت‌ها، در سایه نوسازی سریع نظامی، تاکتیک‌های فشار در اطراف تایوان و ادعاهای دریایی گسترده چین، در حال جلوگیری از اتکای بیش‌ازحد خود به این کشور هستند. بقا در این دنیای جدید نیازمند رویکردی متنوع است. قدرت‌های میانه باید همکاری با یکدیگر را نه‌فقط از طریق انجمن‌ها و اطلاعیه‌های منطقه‌ای، بلکه درمورد مسائل عملی از امنیت دریایی گرفته تا تجارت، تعمیق بخشند.

قدرت‌های میانه اقداماتی از این نوع را در دست اجرا دارند. اقدام کانادا برای نزدیکی به چین ممکن است بدبینانه به نظر برسد، اما کارنی پس از آن سفرهایی به قطر و سوئیس برای تنوع‌بخشیدن به روابط تجاری انجام داد. ژاپن و کره جنوبی که مدت‌ها از هم جدا بودند، در واکنش به نگرانی‌های مشترک درمورد چین و تردید درمورد قابل اعتماد بودن آمریکا، به یکدیگر نزدیک‌تر می‌شوند. استرالیا و فیلیپین در حال امضای روابط نظامی قوی‌تری هستند و انتظار می‌رود هزینه‌های دفاعی کانبرا در سال جاری شامل پروژه‌های زیرساختی در پنج پایگاه در این کشور جنوب‌شرقی آسیا باشد.

در همین حال، هند که در شاخص لووی به عنوان سومین قدرت مهم پس از ایالات متحده و چین شناخته می‌شود، امسال برای چهارمین بار ریاست گروه بریکس را برعهده دارد. این امر به دهلی‌نو فرصت می‌دهد تا به عنوان پلی بین کشورهای جنوب جهان عمل کند و ادغام تجاری را تعمیق بخشد. نظم قدیمی مبتنی بر قوانین به‌سرعت در حال محوشدن است. اما قدرت‌های میانه نیز بدون عاملیت نیستند. تلاش آنها می‌تواند از محوشدن هنجارهایی جلوگیری کند که تاکنون به آنها وابسته بودند.

نوبت اول
شرکت مهندسی و توسعه گاز ایران
فروش ۱۶۰ هزار کیلوگرم انواع ضایعات آهنی موجود در انبار شهید طاهری
شماره مزایده ۸۶۰/۱۴۰۴/۰۰۳ – شماره مرجع ۱۰۰۴۰۹۲۱۳۱۰۰۰۰۰۴
شرکت مهندسی و توسعه گاز ایران در نظر دارد نسبت به فروش انواع ضایعات آهنی به مقدار ۱۶۰ هزار کیلوگرم را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) www.setadiran.ir در انبار شهید طاهری اقدام نمایند.
متقاضیان می توانند از تاریخ درج این آگهی تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورّخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۸ جهت دریافت اسناد و مدارک و ارائه پیشنهاد به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) www.setadiran.ir مراجعه نمایند.
بدیهی است شرکت در مزایده و ارائه پیشنهاد به منزله قبول شروط و تکالیف مقرر در اسناد بوده و شرکت مهندسی و توسعه گاز ایران در رد یا قبول یک و یا کلّیه پیشنهادها مختار است.
شناسه آگهی ۲۰۹۷۶۵۲

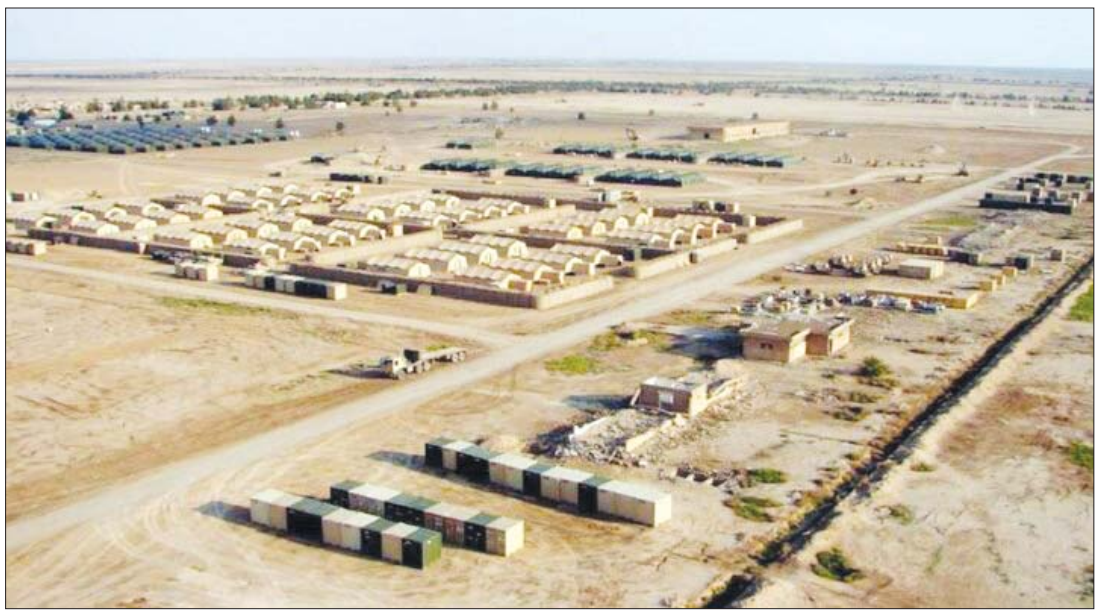

پایان مرحله نخست توافق بغداد و واشنگتن با کنترل دولت عراق بر پایگاه عین‌الاسد

پایگاه الحریر زیر ذره‌بین

شرق: مرحله نخست مأموریت ائتلاف بین‌المللی در عراق براساس توافق ازپیش‌تعیین‌شده میان بغداد و واشنگتن با خروج مستشاران از پایگاه‌های نظامی و مراکز فرماندهی واقع در مناطق رسمی فدرال عراق از جمله پایگاه عین‌الاسد پایان یافت. کمیته عالی نظامی پایان مأموریت ائتلاف بین‌المللی در عراق اعلام کرد مستشاران باقی‌مانده در پایگاه هوایی عین‌الاسد و مقر فرماندهی ستاد عملیات مشترک از این اماکن خارج شده‌اند و این مراکز هم‌اکنون به‌طور کامل تحت مدیریت نیروهای امنیتی عراق قرار دارند. کمیته عالی نظامی با اشاره به تلاش‌های دولت عراق و برنامه‌ریزی دقیق برای پایان مرحله نخست مأموریت ائتلاف بین‌المللی در این کشور، بر آمادگی کامل نیروهای عراقی برای تأمین و گسترش امنیت در سراسر عراق تأکید کرد. این کمیته همچنین اعلام کرد داعش دیگر یک تهدید راهبردی به شمار نمی‌رود و نیروهای امنیتی عراق به طور کامل توانایی جلوگیری از ظهور مجدد این گروه در داخل کشور یا عبور عناصر آن از مرزها را دارند. در این بیانیه به پایان مرحله نخست مأموریت ائتلاف بین‌المللی در عراق و انتقال به چارچوب روابط امنیتی دوجانبه با ایالات متحده نیز اشاره شده و آمده است این روابط بر پایه فعال‌سازی یادداشت‌های تفاهم در زمینه همکاری نظامی و توسعه توانمندی‌های نیروهای مسلح عراق در حوزه تسلیحات، آموزش، رزمایش‌ها و عملیات مشترک استوار خواهد بود تا آمادگی مستمر و مقابله با داعش تضمین شود.

با وجود ادعای کمیته عالی نظامی درباره اینکه «داعش دیگر تهدیدی راهبردی به شمار نمی‌آید» اما این کمیته اعلام کرد مرحله دوم مأموریت ائتلاف بین‌المللی برای مبارزه با داعش در سوریه آغاز شده و هماهنگی با این ائتلاف ادامه خواهد یافت تا داعش به‌طور کامل در سوریه نیز نابود شده و تهدیدی برای امنیت ملی عراق ایجاد نکند. این کمیته با تأکید بر نقش ائتلاف بین‌المللی در عراق در زمینه پشتیبانی لجستیکی از عملیات سوریه از طریق حضور در پایگاه هوایی اربیل، اعلام کرد ارتش عراق نیز در صورت لزوم، عملیات مبارزه با داعش را با همکاری آمریکا از پایگاه هوایی عین‌الاسد انجام خواهد داد.

توافق‌نامه‌ای که در سال ۲۰۲۴ بین بغداد و واشنگتن در مورد خروج تدریجی نیروهای آمریکایی از عراق امضا شد، شامل خروج دومرحله‌ای است. قرار بود مرحله اول در سپتامبر ۲۰۲۵ به پایان برسد اما به‌تازگی به پایان رسید. مرحله دوم تا سپتامبر ۲۰۲۶ ادامه دارد که در پایان آن خروج کامل، حتی خروج مشاوران و نیروهای باقی‌مانده پیش‌بینی می‌شود، مگر اینکه تغییرات جدیدی مورد مذاکره قرار گیرد یا تمدیدی در توافق‌نامه‌های آینده گنجانده شود.

وضعیت پایگاه نظامی الحریر

پس از اعلام رسمی خروج کامل تمام نیروهای آمریکایی از پایگاه عین‌الاسد در استان الانبار در غرب عراق، همه نگاه‌ها به پایگاه الحریر در استان اربیل در اقلیم کردستان عراق، آخرین پایگاه نظامی آمریکا در عراق، دوخته شده است. نیروها، تجهیزات، خودروها و سامانه‌های دفاعی و جنگی آمریکایی طی هفته‌های گذشته به پایگاه الحریر در اقلیم کردستان عراق منتقل شده‌اند تا طبق توافق منعقدشده بین بغداد و واشنگتن تا پایان سال جاری در آنجا بمانند.

طبق گزارش العربی الجدید، منابع امنیتی و سیاسی در اربیل تأکید کردند: «تیم مستشاران به پایگاه هوایی الحریر منتقل شده است و شامل هیچ نیرو یا پرسنل نظامی متخصص در حملات نیست. این تیم شامل بیش از ۲۰۰ مشاور، کارشناس و مربی در زمینه‌های مختلف نظامی، رزمی و فنی است که خدمات خود را به نیروهای نخبه پیشمرگ‌ها ارائه می‌دهند». یک مقام امنیتی از استان اربیل گفت: «عزیمت تیم مستشاران از پایگاه عین‌الاسد به پایگاه الحریر نشان‌دهنده پیشرفت در توافق بغداد و واشنگتن است. پس از آنکه این تیم به ارتش عراق و نیروهای فدرال خدمات ارائه می‌داد، آموزش، تلاش‌ها و پشتیبانی اکنون تا پایان امسال به سمت نیروهای پیشمرگ معطوف شده است. با این حال، نگرانی‌های واقعی مقامات اقلیم کردستان احتمال حملات مجدد به پایگاه الحریر توسط برخی شبه‌نظامیان در بغداد، نینوا و کرکوک است».

ناظران پیش‌بینی می‌کنند حضور آمریکا در پایگاه هوایی الحریر طولانی‌مدت خواهد بود و احتمالا سال‌ها ادامه خواهد داشت، به دلایلی فراتر از مبارزه با بقایای داعش. این دلایل شامل حمایت سیاسی کردها می‌شود، به‌ویژه از آنجا که دولت منطقه‌ای کردستان عراق حضور آمریکا را ضامن امنیت و ثبات سیاسی می‌داند، برخلاف دولت فدرال بغداد که با فشار زیادی از سوی جناح‌های مختلف برای اخراج نیروهای خارجی و آمریکایی مواجه بوده است. این امر محیط مساعدی را ایجاد می‌کند که علاوه بر بُعد منطقه‌ای، ماندن در پایگاه هوایی الحریر را برای واشنگتن از نظر سیاسی و نظامی کم‌هزینه‌تر می‌کند؛ زیرا پایگاه هوایی الحریر یک سکوی لجستیکی حیاتی برای پشتیبانی از عملیات آمریکا در شمال شرقی سوریه است.

کارشناسان امنیتی می‌گویند آمریکا در واقع در حال «بازچینی» نیروهای خود است و تمرکز بر پایگاه الحریر هنوز هم خطر ادامه تنش را حفظ می‌کند. در همین راستا، «عماد الملا»، کارشناس امنیتی، در گفت‌وگو با الاخبار بیان کرد: «این وضعیت همچنان ریشه تنش را زنده نگه می‌دارد، زیرا گروه‌های مسلح رابطه مستقیم بین حضور نیروهای آمریکایی و حفظ سلاح‌های خود را روشن کرده‌اند». او همچنین پرسیده است آیا خروج از «عین‌الاسد» گامی مقدماتی برای آغاز گفت‌وگوی غیرمستقیم درباره خلع سلاح گروه‌های مسلح در عراق است یا صرفا کاهش هزینه حضور آمریکا؟

از سوی دیگر، مهند سلوم، استاد مطالعات امنیتی در مؤسسه مطالعات عالی دوحه، به العربی الجدید گفت: «پایگاه الحریر را نمی‌توان تنها مکان باقی‌مانده دانست اما می‌توان آن را با وجود تخلیه پایگاه‌های اصلی، آخرین و مستحکم‌ترین پایگاه توصیف کرد. طرف آمریکایی هنوز نقاط مرجع حیاتی دیگری را حفظ کرده که مهم‌ترین آنها مرکز پشتیبانی دیپلماتیک در بغداد واقع در فرودگاه بین‌المللی بغداد است که مکانی حیاتی است، زیرا پشتیبانی لجستیکی و امنیتی را برای سفارت و هیئت‌های دیپلماتیک آمریکا فراهم می‌کند و شامل نیروهای حفاظتی و مشاوران است و تا زمانی که نمایندگی دیپلماتیک آمریکا در بغداد وجود داشته باشد، نمی‌توان از آن صرف‌نظر کرد، علاوه بر مراکز عملیات مشترک که هسته‌های هماهنگی و اطلاعاتی کوچک‌تری هستند که در داخل مقرهای عراقی برای هماهنگی اطلاعاتی مستقر شده‌اند و به شکل پایگاه‌های نظامی به معنای سنتی نیستند، بلکه نمایانگر حضور واقعی هستند.

پایگاه الحریر به دژ استراتژیک باقی‌مانده تبدیل شده است که عمق نسبتا امنی را در منطقه کردستان فراهم می‌کند، به دور از تماس مستقیم با گروه‌های مسلح که در مرکز، جنوب و غرب عراق فعال‌تر هستند. خروج از الحریر عملا به معنای از بین بردن حضور آمریکا در سوریه است؛ چیزی که به نظر نمی‌رسد واشنگتن در حال حاضر با توجه به رقابت ژئوپلیتیکی با نفوذ دشمنان و رقبای واشنگتن آن را در نظر داشته باشد».

تشدید شکاف اروپا و آمریکا بر سر گرینلند

در بحبوحه لفاظی‌های ایالات متحده که قاره سبز را نگران کرده است، اتحادیه اروپا برای جلوگیری از تعرفه‌های ترامپ بر سر گرینلند به تکاپو افتاده و خود را برای تلافی آماده می‌کند. دیپلمات‌های اتحادیه اروپا اعلام کردند سفرای اتحادیه اروپا به توافق گسترده‌ای برای تشدید تلاش‌ها برای منصرف‌کردن دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا از اعمال تعرفه بر متحدان اروپایی دست یافتند و در عین حال، در صورت اجرای این تعرفه‌ها، اقدامات تلافی‌جویانه را نیز آماده می‌کنند. ترامپ متعهد شد که از اول فوریه موجی از افزایش تعرفه‌ها را بر اعضای اتحادیه اروپا، دانمارک، سوئد، فرانسه، آلمان، هلند و فنلاند، به همراه بریتانیا و نروژ، اعمال کند تا زمانی که به ایالات متحده اجازه خرید گرینلند داده شود؛ اقدامی که کشورهای بزرگ اتحادیه اروپا آن را باج‌گیری دانستند. رهبران اتحادیه اروپا قرار است روز پنجشنبه در یک اجلاس اضطراری در بروکسل در مورد گزینه‌ها بحث کنند. یکی از گزینه‌ها، بسته‌ای از تعرفه‌ها بر ۹۳ میلیارد یورو (۱۰۷،۷ میلیارد دلار) واردات ایالات متحده است که می‌تواند پس از تعلیق شش‌ماهه، به طور خودکار از ۶ فوریه اعمال شود. مورد دیگر «ابزار ضداجبار» (ACI) است که تاکنون هرگز استفاده نشده است و می‌تواند دسترسی به مناقصات عمومی، سرمایه‌گذاری‌ها یا فعالیت‌های بانکی را محدود کند یا تجارت در خدماتی را که ایالات متحده در آن با این بلوک مازاد تجاری دارد، از جمله در خدمات دیجیتال، محدود کند.

به گفته یک منبع اتحادیه اروپا، به نظر می‌رسد بسته تعرفه‌ای به عنوان اولین واکنش، حمایت گسترده‌تری را نسبت به اقدامات ضداجبار به دنبال داشته باشد؛ جایی که جمع‌بندی در حال حاضر «بسیار متناقض» است. تهدید ترامپ پس از آن صورت گرفت که کشورهای اروپایی تصمیم به رزمایش نظامی در قطب شمال گرفتند. رهبران کشورهای عضو ناتو که تصمیم به اعزام نیرو به این جزیره گرفتند، اعلام کردند برای یک رزمایش نظامی اقدام به اعزام نیروی نظامی کرده‌اند که هنوز مشخص نیست که آنها پس از این رزمایش در این منطقه برای مقابله با آمریکا ماندگار خواهند شد یا خیر. این در حالی است که اروپا تاکنون به طور ضمنی یا تلویحی اشاره‌ای به مقابله نظامی با آمریکا نکرده است تا حدی که دانمارک پس از استقرار نیرو در این جزیره، مدعی شد این آماده‌باش نظامی برای مقابله با روسیه است، نه آمریکا. در پی استقرار نظامی دانمارک، فرانسه نیز به حمایت از یک کشور عضو ناتو به این جزیره نیرو اعزام کرده است. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه که ظاهرا با موضع‌گیری های خود تقریبا رهبری اروپا را به دست گرفته است، با تأیید این اقدام گفت: تصمیم گرفتیم بنا به درخواست دولت دانمارک، در رزمایشی شرکت کنیم که این کشور در گرینلند برگزار می‌کند. او گفت نخستین یگان‌های نظامی فرانسوی سفر به محل رزمایش در گرینلند را آغاز کرده‌اند و یگان‌های دیگر نیز به یگان مذکور خواهند پیوست. صحبت‌های مکرون پس از آن بیان می‌شود که وزیر دفاع نروژ درباره مسئله گرینلند گفت: در ناتو گفت‌وگویی برای تقویت امنیت در قطب شمال از جمله گرینلند و اطراف آن وجود دارد که این مسئله باز هم ماندگاری نظامیان اروپا را در این جزیره تقویت می‌کند. پولیتیکو نیز به نقل از وزیر دفاع دانمارک گزارش داد با متحدان اروپایی مسئله تقویت حضور نظامی و توسعه رزمایش در قطب شمال را بررسی خواهیم کرد. این رسانه همچنین به نقل از چند دیپلمات اروپایی اعلام کرد: نیروهایی از هلند، آلمان و کانادا در رزمایش قطب شمال که قرار است هفته آینده برگزار شود، شرکت خواهند کرد.

گفت‌وگو در داووس

آنتونیو کوستا، رئیس شورای اروپا و رئیس اجلاس‌های اتحادیه اروپا، در پستی در رسانه‌های اجتماعی گفت رایزنی‌های او با اعضای اتحادیه اروپا، تعهد قوی آنها را برای حمایت از دانمارک و گرینلند و آمادگی برای دفاع در برابر هر نوع اجبار نشان داده است. لارس لوک راسموسن، وزیر امور خارجه دانمارک هم در دیدار با همتای نروژی خود در اسلو، با اشاره به توافقی که دانمارک، گرینلند و ایالات متحده روز چهارشنبه برای تشکیل یک گروه کاری انجام دادند، گفت دانمارک به تمرکز بر دیپلماسی ادامه خواهد داد. او افزود: «ایالات متحده چیزی فراتر از رئیس‌جمهور آمریکاست. من همین الان آنجا بوده‌ام. در جامعه آمریکا نیز کنترل و توازن وجود دارد». تلاش‌های اتحادیه اروپا برای گفت‌وگو احتمالا موضوع اصلی مجمع جهانی اقتصاد در داووس خواهد بود، جایی که قرار است ترامپ روز چهارشنبه در اولین حضور خود در این رویداد پس از شش سال، سخنرانی اصلی خود را ارائه دهد. یکی از دیپلمات‌های اتحادیه اروپا در خلاصه‌ای از طرح اتحادیه اروپا گفت: «همه گزینه‌ها روی میز است، مذاکرات در داووس با ایالات متحده و رهبران پس از آن گرد هم می‌آیند». به گزارش رویترز، هشت کشور هدف که در حال حاضر مشمول تعرفه‌های ۱۰ و ۱۵درصدی ایالات متحده هستند، تعداد کمی از پرسنل نظامی خود را به گرینلند اعزام کرده‌اند؛ چراکه اختلاف با ایالات متحده بر سر آینده جزیره وسیع قطبی دانمارک در حال افزایش است. آنها در بیانیه مشترکی گفتند: «تهدیدهای تعرفه‌ای روابط فراآتلانتیک را تضعیف می‌کند و خطر یک مارپیچ نزولی خطرناک را به همراه دارد». این سیاست‌مداران اروپایی افزودند آماده‌اند بر اساس اصول حاکمیت و تمامیت ارضی، وارد گفت‌وگو شوند. همچنین مته فردریکسن، نخست‌وزیر دانمارک در بیانیه‌ای کتبی گفت از پیام‌های مداوم از سایر نقاط قاره دلگرم شده است و افزود: «اروپا مورد باج‌گیری قرار نخواهد گرفت». تهدید تعرفه، بازارهای جهانی را بی‌ثبات کرد، به طوری که یورو و پوند در برابر دلار سقوط کردند و انتظار می‌رود دوباره به نوسانات بازگردند. جورجیا ملونی، نخست‌وزیر ایتالیا هم که نسبت به برخی دیگر از رهبران اتحادیه اروپا به رئیس‌جمهور ایالات متحده نزدیک‌تر است، تهدید تعرفه را «یک اشتباه» توصیف کرد و افزود چند ساعت قبل با ترامپ صحبت کرده و نظر خود را به او گفته است.

گزارش

انتخابات زودهنگام درژاپن

نخست‌وزیر ژاپن روز گذشته زمانی را برای برگزاری انتخابات زودهنگام اعلام کرد. این تصمیم «سانائه تاکایچی» کمتر از سه ماه پس از تصدی سمت نخست‌وزیری ژاپن و برای جلب حمایت بیشتر شهروندان کشورش اتخاذ شد. تاکایچی روز گذشته در یک کنفرانس مطبوعاتی تاریخ انحلال مجلس سفلی را برای ۲۳ ژانویه و تاریخ برگزاری انتخابات را برای هشتم فوریه اعلام کرد. به‌این‌ترتیب رأی‌دهندگان ژاپنی ۴۶۵ عضو مجلس نمایندگان را که مجلس سفلی و قدرتمند ژاپن است، انتخاب خواهند کرد.

تاکایچی و کابینه‌اش از زمان تصدی سمت در اکتبر گذشته، از حمایت عمومی بالایی برخوردار بوده‌اند. حزب لیبرال‌دموکرات (LDP) او درحال‌حاضر ۱۹۹ کرسی -از جمله سه کرسی متعلق به شرکای مستقل خود- در مجلس سفلی دارد که بیشترین تعداد کرسی را در بین احزاب دارد. ائتلاف حزب لیبرال‌دموکرات با حزب نوآوری ژاپن، کرسی‌های کافی برای اکثریت در مجلس سفلی را دارد. تاکایچی، اولین رهبر زن ژاپن که از شاگردان شینزو آبه، نخست‌وزیر محافظه‌کار سابق و از تحسین‌کنندگان خودخوانده مارگارت تاچر است، به عنوان «بانوی آهنین» این کشور شناخته می‌شود.

در ماه دسامبر، کابینه او بودجه دفاعی بی‌سابقه‌ای به مبلغ ۹ تریلیون ین (۵۷ میلیارد دلار) را تصویب کرد. این در حالی است که نگرانی‌ها درمورد چین رو به افزایش است، زیرا توکیو فعالیت‌های نظامی همسایه خود در منطقه را «بزرگ‌ترین چالش استراتژیک» خود توصیف می‌کند. تاکایچی از نوامبر گذشته، خود را هدف خشم چین یافته است؛ زمانی که اظهاراتی مبنی بر اینکه ژاپن می‌تواند در صورت حمله چین به تایوان با نیروی دفاع از خود پاسخ دهد، مطرح کرد. اختلاف دیپلماتیک ناشی از آن، روابط دوجانبه را به پایین‌ترین حد خود در بیش از یک دهه گذشته رسانده است.

در همین حال، تاکایچی روابط نزدیک‌تری با ایالات متحده دنبال کرده است. در جریان سفر دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، به ژاپن در اکتبر گذشته، دو رهبر از یکدیگر تمجید و قراردادی درمورد عناصر کمیاب خاکی امضا کردند. آنها همچنین سندی را امضا کردند که نویدبخش «عصر طلایی» جدید روابط ایالات متحده و ژاپن است.

در سیاست داخلی، تاکایچی طرفدار هزینه‌های سنگین دولتی برای پیشبرد رشد اقتصادی است؛ احیای نوعی از اقدامات محرک اقتصادی که ژاپن تحت عنوان «آبه‌نومیکس» شاهد آن بود. تا ماه دسامبر، تاکایچی و دولتش در نظرسنجی‌های مهم، میزان محبوبیت ۶۰ تا ۸۰ درصد را ثبت کرده‌اند، اما قمار انتخابات زودهنگام او با مجموعه‌ای از خطرات همراه است.

رهبری حزب لیبرال‌دموکرات در وضعیت متزلزلی قرار داشته است و تاکایچی چهارمین نخست‌وزیر این کشور در پنج سال گذشته است. دوره‌های پیشینیان او به دلیل کاهش حمایت عمومی و رسوایی‌ها کوتاه شد.

شیگرو ایشیبا، سلف بلافصل او نیز اندکی پس از تصدی سمت، انتخابات زودهنگام را اعلام کرد که منجر به یکی از بدترین نتایج تاریخ حزب لیبرال‌دموکرات شد و اکثریت حزب را در مجلس سفلی از دست داد. چالش دیگری در قالب یک اپوزیسیون جدید و منسجم پدیدار می‌شود. بزرگ‌ترین حزب اپوزیسیون ژاپن، حزب دموکراتیک مشروطه ژاپن، هفته گذشته با حزب کومیتو، شریک ائتلافی سابق حزب لیبرال‌دموکرات، یک حزب میانه‌رو جدید تشکیل داد. این حزب جدید، اتحاد اصلاحات میانه‌رو، حزب لیبرال‌دموکرات را در انتخابات پیش‌رو به چالش خواهد کشید.